

Antal Boliger, som man ikke har kunnet skaffe — det har vi Erfaring for — i de 9 Aar, da man har opretholdt Restriktionerne.

Den højtærede Socialminister udtalte, at han i og for sig kunde godkende det Grundlag for Samfundsordningen, som blev nævnt af det ærede 15de tingvalgte Medlem, men han tilføjede: med den Forstaaelse: Hvis Ejendomsretten var almindelig. Heroverfor vil jeg sige, at naar man, som vi gør, tror paa, at Ophævelsen af den ekstraordinære Boliglovgivning er Vejen til at skaffe flere Boliger, og vi endvidere mener, at disse Boliger hyppigt og lettest skaffes ikke af den Klasse, man almindeligvis kalder Kapitalister, men af den store almindelige Befolkning, i alt Fald for Provinsens Vedkommende af den Del af Befolkningen, der ikke ejer ret meget, men som alligevel er i Stand til at faa et Hus bygget op, tror jeg, at vi bidrager i nogen Grad til at virkeliggøre den Tanke, som den højtærede Minister har, at Ejendomsretten bliver, om ikke almindelig, saa dog mere almindelig, end den er i Øjeblikket.

C. F. Sørensen: Det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) udtalte, at han og hans Parti vilde gaa med til en velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag. Det er selvfølgelig glædeligt at høre det, men jeg er ikke helt sikker paa, at det er nok; jeg havde ventet noget mere, en klar og bestemt Udtalelse, saaledes at man kunde bygge noget positivt paa den. Den har altsaa ikke kunnet gives, og saa kan man kun lade hver enkelt dømme om det ærede Medlems og hans Partis Tilsagn, hvad han vil.

Jeg vil gerne gøre et Par korte Bemærkninger til det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen). Jeg vil begynde med at udtale min Glæde over, at det ærede Medlem i sine sidste Bemærkninger ikke vendte tilbage til Paastanden om, at det forelagte Forslag om Boligret var dette eller hint Partis, men ved sin Tilslutning har godkendt, at alle Partier har deres Del i Forslagets Fremkomst. At det er Borgmester Kapers Forslag, har jeg ikke benægtet, jeg er ikke kommet i Modsætningsforhold til mit Partis Organ, der i Dag siger, at det er Dr. Kapers, idet jeg erklærede, at Forslaget var Dr. Kapers med den Modifikation, det havde faaet gennem Fællesudvalgets Behandling.

Der kan ikke skabes Ro om Boligspørgsmaalet, sagde det ærede Medlem dernæst, thi selv om Ro kunde tilvejebringes

mellem Ejer og Lejer, kan den ikke befæstes, fordi der er politiske Partier, der griber ind. Jeg tror, at det ærede Medlem kommer ud over den Grænse, som er tilladelig i en Diskussion om et alvorligt Spørgsmaal, naar han insinuerer, at Socialdemokratiet eller andre Partier driver en demagogisk Politik. Det protesterer jeg paa det allerbestemteste imod. Socialdemokratiet skønner, at Boligsagen, der har til Opgave at værne de mange Tusinde Hjem, er saa alvorlig, at man ikke har Ret til at drive Partipolitik paa den. Jeg tror heller ikke, der fra noget Partis Side er drevet Partipolitik paa den. Det ærede Medlem mente, at der var ikke Spor af Saglighed i mine Bemærkninger, de var gjort af Hensyn til Valget. Jeg tror, og det var det, der dikterede mine Udtalelser, at Vælgerne er ved at blive trætte af al denne Saglighed, af alle disse Forhandlinger, disse Beslutninger, Resolutioner o. s. v. Det er kun sjældent, at den store Befolkning har Adgang til direkte at udtale sig om offentlige Spørgsmaal, det sker kun paa hver Valgdag. Derfor tror jeg, at dette Spørgsmaal, uanset om det passer det ærede Medlem eller ej, vil blive behandlet paa Tirsdag i København og paa Frederiksberg efter Fortjeneste.

Det ærede Medlem spurgte, om det var Tiden før 1916, jeg tænkte paa, naar jeg talte om at vende tilbage til det private Initiativ, og at Lejerne var udsat for Ejernes Vilkaarlighed o. s. v., o. s. v. Der blander det ærede Medlem to Ting sammen. Jeg sagde, at der var en Fare i det Standpunkt, Venstre indtog, naar det krævede Huslejerreguleringen ophævet og Tilbagevenden til det private Initiativ, og det ligger ganske naturligt i den Situation, vi nu lever under. Der er nu en Bolignøds-katastrofe, som ikke var til Stede før. Forholdene er derfor helt forskellige fra før, da der var rigeligt med Boliger. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at jeg ikke havde Ret i mine Udtalelser om de Lejligheder, der ikke falder ind under Boligloven. Men det ærede Medlem modsagde straks sig selv ved at sige, at det var kun første Gang, Lejlighederne i Henhold til den bestaaende Lovgivning ikke faldt ind under Loven, det var kun første Gang, at Ejeren frit kunde fastsætte Huslejen. Jeg tror dog, det ærede Medlem vil erkende, at det er ogsaa det væsentlige. Naar Ejeren kunde faa Lov til første Gang at fastsætte Lejen, kunde han fastsætte den paa saadanne Vilkaar, at han vidste, han var dækket for en rimelig Tid.